

benytte denne Lejlighed til at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa Forholdene ved Helsingør Toldsted ved Overfarten mellem Sverige og Danmark. Paa dette Sted har Toldvæsenet gennem mange Aar haft meget ekstraordinært Arbejde; der har været Tider, da der saa godt som hele Døgnet igennem har været Færgetrafik mellem Helsingør og Helsingborg, og dette har medført, at Toldembedsmændenes Diæter efterhaanden er blevet af meget væsentlig Betydning i Forhold til Lønningerne. Hvis de nu pludselig skulde miste disse Sportler, vilde man maaske gaa de paagældende Embedsmænd ret nær i det Levesæt, de igennem mange Aar har vænnet sig til, eftersom de har haft saadanne ekstraordinære Indtægter, som de jo dog ogsaa har gjort Arbejde for. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Finansminister, at man farer frem med en vis Varsomhed og om muligt indretter sig saaledes, at de Ændringer, der skulde ske i saa Henseende, indføres efterhaanden, naar Embedsledighed o. s. v. indtræder; i Løbet af nogle Aar vilde Forholdet da kunne reguleres, uden at de Folk, der nu har siddet i disse Stillinger i mange Aar, bliver særlig haardt ramt.

Hvad selve Lovforslagets Paragraffer angaar, vil jeg kun fæste Opmærksomheden ved § 23, der angaar Diæter. Mine Meningsfæller og jeg er ganske enige i, at der nu skal finde en Regulering Sted. Under Krigsperioden kom man op til, at de Diæter, der blev ydet, i Almindelighed var 15 Kr. — der er enkelte Institutioner som Jernbane-raadet og Toldraadet, for hvilke Diæterne i Lovene har været fastsat til 10 Kr., og i hele den forløbne Krigsperiode er disse Diæter ikke blevet ændret; det er altsaa andre, ikke lovbundne Kommissioner, der har nydt godt af de 15 Kr. Jeg ønsker dog at gøre en Bemærkning overfor den almindelige Betragtning, at disse Diæter er Penge, der tjenes meget nemt, blot for at gaa hen til et saadant Møde nogle Timer. Jeg ved af Erfaring, at der er Kommissioner, hvor der gøres et meget betydeligt Arbejde, som ikke tilnærmelsesvis honoreres ved de Kroner, der ydes i Diæter. Der er Kommissioner, hvor der forud for Møderne tilstilles Medlemmerne mange Aktstykker, der skal gaas igennem. Der er Kommissioner, som skal afsige Kendelser, hvorpaa mange Folks Ve og Vel beror, og hvor der bliver fremsendt op til 20 store Aktstykker paa flere Foliosider før hvert enkelt Møde, og det kræver ikke blot en enkelt Dag, men flere Dage mange Timers Arbejde at sætte sig ind

i saadanne Sager. Medlemmerne oppebærer de 10 Kr. den Dag, der holdes Møde, men de gør et betydeligt Arbejde derfor. Jeg nævner blot dette, for at det ikke skal være den almindelige Tro, at det er let fundne Penge, der her er Tale om. Der gøres ikke saa faa Steder et meget betydeligt Arbejde for det Vederlag, der ydes.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Fremme.

Veistrup: Jeg skal føje min Anbefaling til de Anbefalinger, som allerede foreligger for Gennemførelsen af det Forslag, vi behandler i Dag. Det er jo ikke saa ganske sjældent passeret — det er i hvert Tilfælde hændet adskillige Gange i denne Rigsdagssamling —, at vi har beskæftiget os med Ændringer i Tjenestemandsløven, og saaledes vil det ganske sikkert ogsaa blive i Fremtiden. Lovens Omfang vil medføre, at vi Gang efter Gang kommer til at beskæftige os med Forhold vedrørende adskillige af den Mængde Tjenestemænd, som Løven omfatter.

Det foreliggende Lovforslag skulde jo allerede træde i Kraft den 1. Juli. Derfor skulde Behandlingen deraf ogsaa være tilendebragt hurtigt, og dette forudsætter, at der ikke gerne skulde ske indgribende Ændringer her i Tinget. Det er jo efterhaanden blevet saaledes, at vi er godt paa Veje til kun at ekspedere Sagerne i dette høje Ting. Landstinget er efterhaanden blevet det ekspederende i Stedet for det overvejende Ting. Vi vil derfor sikkert ogsaa være villige til at føre Forslaget hurtigt igennem, saa meget mere som der er lutter Enighed, i alt Fald officielt, fra alle Sider om Lovforslaget, ikke blot fra alle Partiers Side, men ogsaa mellem den højtærede Minister og Tjenestemandsoverorganisationerne. Naar jeg siger „officielt“, er det, fordi dog vel adskillige ikke er saa ganske enige med Hensyn til de Sparebestræbelser, der udfoldes særlig fra Sparekommissionernes Side. Der er sikkert delte Meininger derom, og disse er kommet til Orde adskillige Gange; men officielt foreligger der altsaa Enighed om Forslaget. Selvfølgelig er Skatteyderne meget velvilligt stemt overfor de Bestræbelser, der udfoldes fra Sparekommissionens Side. Men det er et Spørgsmaal, om Tjenestemandene i samme Grad er begejstrede for de Forslag, der fremkommer som Følge af Kommissionens Virksomhed, og som angaar deres økonomiske Interesser. Det forekommer mig derfor, at man maa yde